

عنوان مقاله:

نقد و بررسی طنز کلامی در برگردان عربی پویانمایی «شکرستان» بر مبنای راهبرد «پنک»

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، دوره 12، شماره 27 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسنده:

رضا محمدی - استادیار، گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه ولی عصر(عج) - رفسنجان، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

بدون تردید دنیای کودکی از مهم‌ترین دوره‌های زندگی هر انسانی است که بخشی از شخصیت هر کسی در آن دوره شکل می‌گیرد؛ از این رو، نوع آموزش و محصولات فکری که در این دوره بر کودک عرضه می‌شود از اهمیت بسیار والایی برخوردار است. یکی از ابزارهای تاثیرگذار بر اندیشه این رده سنی، پویانمایی است. از جمله کارهای طنزی که در کشورمان در این حوزه انجام گرفته، پویانمایی «شکرستان» (۱۳۸۷) است که ریشه در داستان‌ها، ضرب المثل‌ها و قصه‌های قدیمی و عامیانه ایرانی- شرقی دارد. این پویانمایی به زبان‌های دیگر از جمله عربی دوبله شده است. طنز به کار رفته در این سریال از ظرافت‌ها و لطایف ویژه‌ای برخوردار است که برگردانی آن به عربی دقت نظر و وسواس زیادی نیاز دارد. این مقاله تلاش می‌کند با روش توصیفی- تحلیلی و بر پایه تکنیک ترجمه طنز مگدالنا پنک (۲۰۰۹)، راهبردهای ترجمه طنز به کار رفته در داستان «برادر دروغین» این سریال را مورد نقد و واکاوی قرار دهد. برآیند پژوهش نشان می‌دهد که روش ترجمه لفظ‌گرا که از منظر نویسنده کم‌ارزش‌ترین شیوه ترجمه طنز است در این قسمت از سریال بسامد زیادی دارد و همین موضوع تا حد زیادی از ارزش هنری گروه دوبلاژ کاسته است. هر چند این گروه به فراخور تلاش خود از راهبردهایی دیگر الگوی «پنک» از جمله: دگرگون‌سازی، دگرنویسی، فشره‌سازی، کوتاه‌سازی، جانشینی، حذف، نوازه و فرانهش بهره برده‌اند. برآیند کلی این تحقیق آن است که گروه دوبله عربی در بومی‌سازی این قسمت از شکرستان با فرهنگ عربی موفقیت چندانی نداشته و طنز به کار رفته در زبان اصلی این داستان، فدای دوبله عربی شده است.

کلمات کلیدی:

پویانمایی، طنز کودک، الگوی مگدالنا پنک، شکرستان، دوبله عربی، دگرگون سازی، دگرنویسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1635381>

